

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3129/2020. (V. 15.) AB VÉGZÉSE

bírói kezdeményezés visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezés tárgyában – *dr. Czine Ágnes* és *dr. Sulyok Tamás* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 246. §-ának (1) bekezdés c) pontja és a 248. §-ának (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló bírói kezdeményezést visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság (továbbiakban: indítványozó), az előtte folyamatban lévő peres eljárást az 1.Pkf.375/2019/3. számú végzésével felfüggesztette és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdése alapján indítványozta, hogy az Alkotmánybíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 246. §-ának (1) bekezdés c) pontja és a 248. §-ának (2) bekezdése alaptörvény-ellenességét állapítsa meg, továbbá rendelje el az indítványozó előtt folyamatban lévő ügyben a támadott törvényi rendelkezések alkalmazásának tilalmát.
- [2] 1.1. A végzésében foglaltak szerint az indítvány alapjául szolgáló ügyben a felperes pénzkövetelés miatt kérte fizetési meghagyás kibocsátását két természetes személy kötelezettel szemben. A közjegyző a fizetési meghagyást kibocsátotta, mellyel szemben a jogi képviselő nélkül eljáró kötelezettek ellentmondást terjesztettek elő.
- [3] Az ellentmondások folytán a Székesfehérvári Járásbíróság előtt perré alakult eljárásban a felperes előterjesztette a keresetét tartalmazó iratát, melyet a járásbíróság azzal közölt az alperesekkel, hogy 45 napon belül terjeszszék elő a Pp. 114. §-ának és 199. §-ának megfelelő ellenkérelmüket. Végzésében a járásbíróság figyelmeztette az alpereseket, hogy ellenkérelmüket (esetleges viszontkereset-levelüket vagy beszámítást tartalmazó iratukat) a jogszabály szerinti formanyomtatványon kell előterjeszteniük, ellenkező esetben a bíróság a beadványt a Pp. 248. §-ának (2) bekezdése alapján visszautasítja. A járásbíróság a nyomtatvány elérhetőségét internetcím megadásával közölte az alperesekkel, továbbá tájékoztatta az alpereseket arról is, hogy az ellenkérelem szóban is előadható ügyfelfogadási időben, a végzésben közölt napon és időszakban.
- [4] Az I. rendű alperes – mint a per alapját képező anyagi jogviszony kezeze –, továbbra is jogi képviselő nélkül eljárva, határidőben előterjesztette ellenkérelmét, elsődlegesen az érvényesíteni kívánt igény elévülésére, másodsorban arra hivatkozva, hogy a szerződésben kikötött kamat alacsonyabb (volt), mint a vele szemben érvényesíteni kívánt kamatigény. Az I. rendű alperes ellenkérelmét ugyan írásban, de nem a járásbíróság végzésében foglalt felhívásnak megfelelően, azaz nem formanyomtatványon terjesztette elő, ezért – ezen okból – a járásbíróság végzésével az ellenkérelmet a Pp. 114. §-ára, 199. §-ára és 248. §-ának (2) bekezdésére hivatkozva visszautasította. A II. rendű alperes ellenkérelmet nem terjesztett elő.
- [5] A visszautasító végzéssel szemben az I. rendű alperes – ekkor már jogi képviselővel eljárva – fellebbezést terjesztett elő, melyben az elsőfokú végzés megváltoztatásával az ellenkérelem befogadásáról való rendelkezést, az eljárás folytatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését kérte. Fellebbezésében egyebek mellett arra hivatkozott, hogy a járásbíróság tájékoztatása a tartalmi-formai követelményeket illetően nem volt világos és érthető, az internetes felületen elérhető nyomtatvány számára, mint laikus számára nem volt értelmezhető és nem volt egyértelmű, így a határidő megtartása érdekében, nem a formanyomtatványon terjesztette elő az írásbeli ellenkérelmet.

- [6] 1.2. Az indítványozó a fellebbezési kérelem elsődleges vizsgálata során arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság a kereset közlésével egyidejűleg kellő tájékoztatást nyújtott arról, hogy az alperes érdemi ellenkérelmét milyen módon (írásban/szóban) és írásbeli ellenkérelem esetén milyen formában kell hogy előterjessze, úgyszintén kellő és érthető tájékoztatást adott a járásbíróság a mulasztás jogkövetkezményeiről.
- [7] Ezt követően az indítványozó vizsgálat tárgyává tette a támadott rendelkezések alaptörvény-ellenességének kérdését, és a Pp. 246. § (1) bekezdés c) pontját és a 248. §-ának (2) bekezdését illetően arra az álláspontra helyezkedett, hogy e rendelkezések az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésébe és XV. cikkének (2) bekezdésébe ütköznek, ezért az alaptörvény-ellenesség megállapítása érdekében az Alkotmánybírósághoz fordult.
- [8] 2. Az indítványozó a Pp. 114., 115., 199., 245., 246., 247., és 248. §-ainak értelmezésével állítását a következők szerint indokolta.
- [9] 2.1. A Pp. 248. § (1) bekezdése a keresetlevél kapcsán a bíróság hiánypótlási kötelezettségét írja elő, mind a keresetlevél tartalmi, mind alaki hiányossága (a formanyomtatvány hiánya) esetén, azonban a (2) bekezdésben megjelölt beadványok, így az ellenkérelem tekintetében nem tesz említést a bíróság hiánypótlási kötelezettségéről. Ennek eredményeképpen az ellentmondás formai hiányossága esetén azt az elsőfokú bíróságnak vissza kell utasítania, a törvényszéknek pedig e végzést helyben kellene hagynia.
- [10] 2.2. Vizsgálat tárgyává tette az indítványozó a formanyomtatvány bevezetésével kapcsolatos jogalkotói célt, melynek során a Pp. 246. §-ához fűzött indokolás szövege alapján azt állapította meg, hogy a jogalkotó azzal a jogi képviselő nélkül eljáró fél számára az alapiratokkal szembeni fokozottabb követelmények teljesítését és a benyújtást kívánta elősegíteni. Ugyanakkor a Pp. 248. §-ához fűzött indokolásból egyértelműen az következik, hogy a jogalkotó tudatosan kívánt az alperes perbeli rendelkező tevékenységének akadályt állítani abban az esetben, ha az tartalmilag teljes és hibátlan, de azt az alperes nem az arra előírt formában terjeszti elő – feltéve, hogy az előzetes tájékoztatást a bíróság a formakényszerről megadta.
- [11] Az indítványozó azonban az Alaptörvénybe – a XV. cikk (2) bekezdésébe és a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe – ütközőnek tartja a szabályozást. A tisztességes eljáráshoz való jogból fakadó jogvédelmi igény az indítványozó szerint nemcsak a polgári per felperesét, hanem az alperest is megilleti, tehát az alperesnek is joga van ahhoz, hogy a vele szemben érvényesített igényről a bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül döntsön, azaz ilyen eljárásban védje meg őt az ellene alaptalanul támasztott igényekkel szemben. Az indítványozó – egyezően az Alkotmánybíróság gyakorlatával – maga sem tartja az alperes jogvédelmi igényét korlátozhatatlannak, azonban a korlátozásra – miként a bírósághoz fordulás joga tekintetében is –, csak másik alkotmányos jog, érték védelmében, a feltétlenül szükséges mértékben és arányosan kerülhet sor, amely feltételeket azonban az indítványozó a támadott rendelkezések kapcsán nem lát biztosítottak.
- [12] 2.3. Hivatkozott az indítványozó a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 139. §-ára, amely lehetővé tette, hogy az alperes az első tárgyaláson a kereset ismertetése és a felperesnek a kereset fenntartásáról való nyilatkozata után akár szóban terjessze elő ellenkérelmét. A Pp. 179. §-ának (1) bekezdése ehhez képest korlátozó rendelkezést tartalmaz, hiszen az alperest az akaratnyilatkozata formáját illetően már nem illeti meg rendelkezési jog, és bár a Pp. 246. § (3) bekezdése alapján ellenkérelmét ügyfélfogadási időben, szóban is előadhatja, azonban az – a bíróság közreműködésével – ekkor is írásbeli formát kap. Ugyanakkor az indítványozó megjegyzi, maga is úgy vélekedik, hogy jogalkotói mérlegelés körébe tartozik az, hogy az alperes alapvető perbeli nyilatkozatát a per melyik szakaszára kívánja megkövetelni és annak írásbeli formáját is célszerű eszköznek látja.
- [13] 2.4. Az indítvány szerint, jogi képviselő nélkül eljáró alperes esetén a Pp. 246. § (1) bekezdésének c) pontja korlátozó jellegű, mivel nem teszi lehetővé, hogy az alperes ellenkérelmét saját szempontjai szerint szerkesztett formában terjessze elő, hanem azt a formanyomtatvány kidolgozójának az alperes által esetleg nem kellően értett szempontjai szerint, az ott rögzített sorrendben, helyen és logikai megfontolás mentén kell megtennie, melynek elmulasztása azonnali visszautasítással jár. A jogerős visszautasítás következménye pedig az, hogy az alperessel szemben bírósági meghagyást kell kibocsátani. Ha az alperes az így kibocsátott bírósági meghagyással szemben ellentmondással él a Pp. 182. §-a alapján, és ezzel egyidejűleg az ellenkérelmét tartalmazó

iratot immáron formanyomtatványon előterjeszti, akkor ugyan a per tovább folyik, az alperes érdemi védekezésének vizsgálata megtörténik, azonban a bírósági meghagyással szembeni ellentmondás illetékét az alperes nem számíthatja fel pernyertessége esetén sem.

- [14] 2.5. Az indítványozó szerint a törvényhez fűzött indokolás a formanyomtatvány bevezetését az alperes joggyakorlásának elősegítésével indokolja, azonban a Pp. 248. § (2) bekezdésében előírt szankció, amely a tartalmilag kifogástalan ellenkérelmet „sújtja”, ellentétes a Pp. 246. § (1) bekezdésének indokával. A formanyomtatvány ugyan elősegítheti az ellenkérelem rendszerezett előterjesztését, de mivel a jogi képviselővel eljáró alperes esetén az ellenkérelem „szerkesztett” formában (nem formanyomtatványon) terjeszthető elő, ezért a felperes érdekei szempontjából a formanyomtatvány nem bírhat kizárólagos jelentőséggel, annak ellenére sem, hogyha a felperes nem jogi képviselővel jár el, a keresetet szintén formanyomtatványon köteles előterjeszteni. Az indítványozó szerint a nyilvánvalóan indokolatlan alapjogi különbségtétel alapja tehát az, hogy az alperes jogi képviselővel vagy jogi képviselő nélkül jár el, ugyanis a jogi képviselő nélkül eljáró fél esetében a jogalkotó megdönthetetlen vélelmet állít fel a nem formanyomtatványon előterjesztett ellenkérelem alkalmatlanságára, amely nyilvánvalóan sérti az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésben foglalt megkülönböztetés tilalmát. Ez annál is inkább ellentmondásos, mert a Pp. 248. § (2) bekezdése csak a formanyomtatvány teljes hiánya esetére írja elő a visszautasítást, egyéb hiányosságok esetén az ellenkérelem hiánypótlása elrendelhető és ezáltal megnyílik a bíróság anyagi pervezetési kötelezettsége.
- [15] 2.6. Az indítványozó szerint a formanyomtatvány előírása nem indokolható esetleges adatfeldolgozási vagy digitalizációs igényekkel sem, ilyen cél ugyanis a Pp. egyetlen rendelkezéséből sem vezethető le, másrészt álláspontja szerint nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely ilyen adatkezelést biztosító számítástechnikai rendszer létrehozását írja elő a bíróságok részére. Nem indokolható a formanyomtatvány a bíróságok szempontjából sem, hiszen ahogy a régi Pp. hatálya alatt a bíróságok képesek voltak arra, hogy az első tárgyaláson előterjesztett szóbeli ellenkérelem alapján meghatározzák a jogvita kereteit, akként erre a Pp. hatálya alatt is képesek kell hogy legyenek.
- [16] Végül az indítványozó kifejtette azt az álláspontját, hogy a nem formanyomtatványon előterjesztett ellenkérelem esetleges rendezetlensége miatti, a bíróságra háruló megvizsgálási többletterhelés súlya nem hasonlítható össze azzal, a támadott rendelkezés által okozott hátránnyal, amely súlyosabb esetben kötelezettségének a jogerő hatályával bír, továbbiakban vitássá nem tehető megállapításához, avagy részéről további perceselkmények szükségességéhez, így a bírósági meghagyással szembeni ellentmondáshoz vezet.
- [17] 3. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy a bírói kezdeményezés megfelel-e a törvényben előírt feltételeknek. Az Abtv. 25. §-ának (1) bekezdése szerint, ha a bírónak az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását. Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban, hogy a bírói kezdeményezésnek is meg kell felelnie az indítványokra vonatkozó általános szabályok szerinti törvényi követelményeknek, így a határozottság követelményének is, tehát az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja alapján az indítványnak részletes indokolást kell tartalmaznia arra vonatkozóan, hogy a támadott törvényi rendelkezések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel {lásd: 3193/2014. (VII. 15.) AB végzés, Indokolás [7]; 3058/2015. (III. 31.) AB végzés, Indokolás [19]}.
- [18] Jelen ügyben az indítvány állította az alaptörvény-ellenességet, de alkotmányjogilag releváns indokolással azt nem támasztotta alá. Az Alaptörvény XV. cikkének (2) bekezdését illetően az indítvány egyetlen állítást tartalmaz, nevezetesen azt, hogy diszkriminatív a Pp. két támadott rendelkezésének különbségtétele a jogi képviselővel eljáró és a jogi képviselő nélkül eljáró fél között, arra vonatkozó érvelést azonban nem tartalmaz, hogy miért kellene a polgári peres eljárásban e tekintetben azonos módon kezelni a két csoportot. Ugyancsak állította az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltak alapján a bírósághoz fordulás jogának sérelmét, azonban érvelése lényegében a jogalkotói indoklásra és a régi Pp. szabályaira vonatkozó szakmai és célszerűségi indokolást tartalmaz, de nem tér ki arra, hogy – az egyébként az indítvány által is említett bírósági meghagyás elleni ellentmondást és a szóbeli előterjesztés lehetőségét is figyelembe véve – a támadott rendelkezések miért állítanának az alperesi védekezés elé alkotmányos akadályt.

- [19] 4. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy a bírói kezdeményezés nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti törvényi feltételeknek, ezért azt az Abtv. 64. § d) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. április 28.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Handó Tünde
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Varga Zs. András
alkotmánybíró helyett

Dr. Czine Ágnes alkotmánybíró különvéleménye

- [20] Nem értek egyet a rendelkező részben foglalt döntéssel az alábbiakban kifejtett indokok miatt.
- [21] 1. Az Alkotmánybíróság a bírói kezdeményezések érdemi vizsgálatának törvényi feltételit szigorúan vizsgálja. A 3058/2015. (III. 31.) AB végzés összefoglaló jelleggel egyértelműen előírja, hogy nem alkalmas az indítvány az érdemi elbírálásra, ha félreérthetően jelöli meg az Alaptörvénynek azt a rendelkezését, amelyet sérülni vél, vagy pusztán megjelöli azt, de nem indokolja meg – nem tartalmaz részletes érvelést arra vonatkozóan –, hogy az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével miért ellentétes a támadott jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés. Az elégtelen indokolás miatt akadálya az érdemi elbírálásnak az is, ha a támadott jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés és az Alaptörvény megjelölt rendelkezése között nem állapítható meg összefüggés vagy az alkotmányjogi értelemben nem releváns.
- [22] A bírói kezdeményezésben foglalt alkotmányos indokolásnak tehát egy összetett feltételrendszernek kell megfelelnie. E körben pedig megállapítható, hogy az indokolásban állított alkotmányossági problémának összefüggésben kell állnia az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezésének alkotmányos tartalmával, és az összefüggésnek alkotmányjogilag relevánsnak kell lennie.
- [23] Kétségtelenül könnyebben megítélhető kérdés, hogy fennáll-e alkotmányjogilag értékelhető összefüggés az állított jogsérelem és az Alaptörvény megjelölt rendelkezése között. Ennek hiánya ezért az Alkotmánybíróság gyakorlatában következetesen az érdemi vizsgálat lefolytatásának akadálya [3269/2012. (X. 4.) AB határozat,

- 12/2014. (IV. 10.) AB határozat, 3025/2014. (II. 17.) AB határozat, 37/2013. (XII. 5.) AB határozat, 3074/2013. (III. 14.) AB határozat].
- [24] Nehezebben értékelhető szempont, és sokszor összetett értelmezési kérdéseket is felvető kérdés, hogy az előadott – alkotmányjogilag értékelhető – indokolás az ügyben releváns-e. Az Alkotmánybíróság esetenként ezt a kérdést ezért érdemben vizsgálja {3009/2012. (VI. 12.) AB határozat, Indokolás [52]}.
- [25] Véleményem szerint annak eldöntése során, hogy az indítvány érdemi vizsgálatra alkalmas-e, abból szükséges kiindulni: az indítvány indokolásának az Alaptörvény valamely rendelkezésével való ellentétet kell határozottan állítania és alátámasztania, amely ellentét azonban nem merülhet ki egy esetleges értelmezési nehézségben {28/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [35]}. Ennek elengedhetetlen feltétele pedig, hogy az indítványozó feltárja az Alaptörvény megsértettnek vélt rendelkezésének alkotmányos tartalmát, és azt összefüggésbe hozza az állított alaptörvény-ellenességgel. Az az indítvány, amelyből az Alkotmánybíróság számára egyértelműen kitűnik az állított alkotmányos probléma, érdemi elbírálásra alkalmas {3009/2012. (VI. 12.) AB határozat, Indokolás [59]}.
- [26] 2. Véleményem szerint a jelen eljárásban előterjesztett indítvány a fenti feltételeknek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában megfelel. Az Alkotmánybíróságnak ezért érdemben kellett volna vizsgálnia, hogy a Pp.-nek az indítványban hivatkozott jogszabályi rendelkezései a bírósághoz fordulás jogát sértik-e. Álláspontom szerint az érdemi vizsgálat során feltárt alkotmányossági szempontok iránymutatásul szolgálhattak volna a perbeli személyek, a bíróságok és a törvényalkotó számára is.

Budapest, 2020. április 28.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás alkotmánybíró különvéleménye

- [27] Nem értek egyet a bírói kezdeményezés visszautasításával, mivel álláspontom szerint az indítvány megfelel a törvényi feltételeknek, ezért azt érdemben kellett volna elbírálni.
- [28] A visszautasítás többségi indokolása röviden arra konkludál, hogy az indítvány „nem tartalmaz alkotmányjogilag releváns indokolást”. Ezzel szemben úgy látom, hogy az Alkotmánybírósághoz érkezett hosszú és részletes bírói indítvány ugyan kétségkívül rengeteg szakjogi elemet tartalmaz, az azokon túlmutató és az indítványban megfogalmazott alkotmányjogi problémák a bírói kezdeményezés érdemi vizsgálatát tették volna szükségessé. E tekintetben véleményem szerint érdemben kellett volna elbírálni mind a jogi képviselővel és az a nélkül eljáró ügyfelekre vonatkozó antidiszkriminációs petitumot, mind pedig az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részelemének, a bírósághoz forduláshoz való jognak az indítványban állított sérelmét. Azaz, álláspontom szerint érdemi vizsgálatra szorult volna az, hogy az ellenkérelem benyújtásának formanyomtatványhoz kötése szükséges és arányos korlátozásnak minősül-e, miközben az Alkotmánybíróságot megkereső Székesfehérvári Törvényszék egy tartalmi szempontból kifogástalan ellenkérelmet kénytelen elbírálatlanul hagyni a támadott törvényi rendelkezést alkalmazva. Ezen alkotmányjogilag releváns probléma meglétét úgy vélem az is alátámasztja, hogy az ügyben az Igazságügyi Minisztérium is *amicus curie* beadvány benyújtását látta indokoltnak.

Budapest, 2020. április 28.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: III/1330/2019.

